SENAT
BIROUL PERMANENT
Nr. 91
Data 19.01.2001

SENAT
PREŞEDINTE
Nr. 5/16/18/2001
Data

Pentru Biroul Permanent
19.01.2001

Parlamentul României
Senat

Grupul Parlamentar P.R.M.

Bucureşti 18.01.2001
Nr. XXXII/9

PARLAMENTUL ROMANIEI
SENAT
L. 17 16.II.2001

Către

BIROUL PERMANENT AL SENATULUI

Iniţiativă privind abrogarea

Ordonanţei de Urgenţă nr. 186 din 19 noiembrie 1999

EXPUNERE DE MOTIVE

Prin Ordonanţa de Urgenţă nr. 186 din 19 noiembrie 1999, emisă de către Guvernul României, care modifică şi completează Legea nr. 83 / 1998, se aduc grave şi ireparabile prejudicii financiare unor bănci româneşti, cum ar fi B.I.R., Bankcoop, Columna şi, implicit, sistemului financiar românesc.

Această Ordonanţă permite lichidatorului, abuzuri şi abateri de la disciplina financiară, fără să prevadă o procedură temeinică şi de bună credinţă în ceea ce priveşte procesul de lichidare bancară.

Desemnarea lichidatorului s-a făcut exclusiv pe criteriu politic şi în interes de grup, permiţând grave încălcări ale Legilor 64 / 1995 şi 83 / 1998.

Această Ordonanță a fost emisă în baza art. 114 alin. (4) din Constituția României sub rezerva unei stări excepționale, ceea ce nu corespundea situației de fapt, urmărindu-se devalizarea băncilor românești.

Prin această Ordonanță, lichidatorul beneficiază de un procent de 8 – 10% din suma totală a capitalului băncii respective, ce poate fi ridicat în orice fază a lichidării bancare.

Această Ordonanță nu a fost supusă aprobării Parlamentului României, ea intrând în vigoare sine die.

Art. 3 din această Ordonanță este total neconstituțional (art. 49 din Constituție), permițând declanșarea explozivă a procedurilor de falimentare, iar contestațiile privind acest aspect au fost respinse (cazul B.I.R.), făcându-se grave abuzuri de drept procedural, comercial și constituțional. De asemenea, elimină calitatea procesuală a Consiliului de Administrație al băncilor și, în acest mod, neputându-se admite contestațiile sau excepțiile ridicate în derularea procesuală.

O.U.G. nr. 186 anihilează posibilitatea redresării financiare prin eforturi proprii, pe baza unui plan de organizare, în conformitate cu prevederile Legii nr. 64 / 1995 republicată și încălcarea flagrantă a Legii nr. 31 / 1990.

Prin art. 4 din această Ordonanță, care prevede că „hotărârile judecătorului sindic nu pot fi suspendate", se încalcă Codul de Procedură Civilă.

Nu în ultimul rând, abrogarea acestei Ordonanțe de Urgență poate stopa distrugerea sistemului bancar românesc și permite formarea unor comisii parlamentare de anchetă care să verifice gravele abuzuri săvârșite de către lichidator și Justiția Română.

Prin falimentarea forțată și abuzivă a băncilor românești suntem în contradicție evidentă cu programul de guvernare al partidului de guvernământ.

Având în vedere sesizările numeroase făcute de deponenți, personalul băncilor și presă, vă propunem, în numele Grupului Parlamentar al P.R.M., să

introduceți în regim de urgență pe ordinea de zi a Senatului abrogarea Ordonanței de Urgență 186 / 1999, înregistrată la Senat cu adresa E 397 / 19.11.1999, şi formarea unei comisii senatoriale care să analizeze consecințele aplicării acestei Ordonanțe.

INIȚIATORI,

Senator VASILE DUȚĂ **Senator MIHAI LUPOI**

GHEORGHE ACATRINEI

DUMITRU BADEA

ARON BELAŞCU

IOAN BELU

CORNELIU BICHINEȚ

CONSTANTIN BÎCIU

GHEORGHE BUNDUC

GHEORGHE BUZATU

ION CÂRCIUMARU

MARIA CIOCAN

DUMITRU CODREANU

EUGEN MARIUS CONSTANTINESCU

JENEL COPILĂU

VALENTIN DINESCU

VIOREL DUMITRESCU

IONEL ALEXANDRU

EUGENIU CONSTANTIN FLORESCU

CONSTANTIN GĂUCAN	
VASILE HORGA	
CAROL DINA	
NICOLAE IORGA	
ION MARCU	
MIRCEA MIHORDEA	
ŞTEFAN GH. MĂRGINEANU	
MIRCEA NEDELCU	
DOREL CONSTANTIN ONACA	
IOAN PAŞTIU	
NICOLAE PĂTRU	
ILIE PETRESCU	
DUMITRU PETRU POP	
IOAN AUREL RUS	
MIHAI UNGHEANU	
CORNELIU VADIM TUDOR	
GHEORGHE ZLĂVOG	
ANGELA BĂLAN	-

Stimate Domnule Senator,

Subscrisa Banca Internaţională a Religiilor s.a., cu sediul în Bucureşti, bdul. Unirii nr.27, sector 4, reprezentată prin SIF – OLTENIA, acţionar al BIR, desemnat de Adunarea Generală a Acţionarilor, la 22 noiembrie 2000, în conformitate cu prevederile art. 7 al. 2 din OUG nr. 186/1999, consideră oportună şi necesară, informarea Guvernului României , în legătură cu *gravele abuzuri săvârşite de înalţi funcţionari din Banca Naţională a României,* care prin măsurile întreprinse, în ultimii ani, *au determinat consecinţe păgubitoare pentru sistemul bancar românesc în general şi îndeosebi pentru băncile comerciale constituite cu capital autohton, pe unele din acestea, pur şi simplu, distrugându-le.*

In cele ce urmează, ne vom referi concret, la modul în care BNR, a pregătit cu minuţiozitate, căderea Băncii Internaţionale a Religiilor.

I. Unele consideraţii privind înfiinţarea şi evoluţia B.I.R. S.A.

Banca Internaţională a Religiilor a fost înfiinţată din iniţiativa Centrului Internaţional Ecumenic, - organizaţie internaţională, neguvernamentală, apolitică şi fără scop lucrativ, care cuprinde reprezentanţi ai tuturor confesiunilor şi etniilor din România . Centrul Internaţional Ecumenic funcţionează sub egida UNESCO .

Banca Internaţională a Religiilor are ca *membri fondatori, Patriarhia Română, mitropoliile, episcopiile, protopopiate şi parohii ale Bisericii Ortodoxe Române, alte unităţi centrale şi locale ale altor culte din ţară, societăţi comerciale cu capital privat şi de stat,* precum SNCFR, Loteria Naţională, Poşta Română, Asirom etc., companii şi oameni de afaceri din Arabia Saudită, Israel, Germania, SUA, etc. Prin caracterul şi originalitatea sa, BIR , reprezintă un unicat în lumea financiar - bancară internaţională.

Excelenţei Sale,
Domnului, senator Vasile Duţă,
Comisia Juridică - Senatul României

Banca şi-a început activitatea operaţională la 1 martie 1994, cu un *capital social de numai 4 miliarde de lei, iar prin majorări succesive de capital, acesta se ridică în prezent la 200 miliarde de lei, în curs, aflându-se o nouă majorare de capital la 1000 miliarde lei.*

Banca Internaţională a Religiilor, deţine *o reţea teritorială de 110 unităţi, la nivel de sucursale judeţene, orăşeneşti şi agenţii,* unele din acestea în mediul rural, toate unităţile fiind dotate cu technică de calcul compatibilă cu anul 2000, şi prevăzute cu comunicaţii prin satelit. Banca are cca. 1700 de salariaţi.

În perioada anilor 1994 - 1998, Banca Internaţională a Religiilor a avut o evoluţie ascendentă atât din punct de vedere al capitalului social cât şi al profitului realizat.

La un *profit cumulat în aceşti ani, de cca. 25 milioane USD, Banca Intornaţională a Religiilor a plătit un impozit de 41.900.186.000 lei.*

II. Principalele caracteristici ale abuzurilor comise de către înalţi funcţionari ai BNR .

Folosind pretextul şi umbrela activităţii de supraveghere prudenţială, Banca Naţională a emis norme şi reglementări care au deteriortat indicatorii băncilor comerciale româneşti. Unele din aceste reglementări au afectat grav şi starea de solvabilitate a B.I.R., prin impunerea unor norme, circulare, ordine, precizări, înscrisuri şi alte reglementări care au permis BNR, *amestecul brutal în activitatea organelor de conducere ale băncilor comerciale, mergând până la anihilarea autonomiei şi independenţei patrimoniale* a acestora, care în mod normal trebuie să funcţioneze ca societăţi comerciale de sine stătătoare.

Această *ingerinţă contravine în mod flagrant prevederilor Legii nr.31/1990, privind societăţile comerciale* , republicată, potrivit cărora societăţile comerciale pe acţiuni constituite cu capital privat sunt organizate şi funcţionează sub autoritatea propriilor organe de conducere, alese de Adunarea Generală a Acţionarilor, fără nici un fel de îngrădire din partea autorităţilor de stat.

Aceste aşa zise reglementări ale B.N.R., *contravin şi dispoziţiilor art. 49 din Constituţia României, potrivit cărora restrângerea exerciţiului unor drepturi poate fi realizată prin lege,* numai dacă se impune, după caz, pentru apărarea siguranţei naţionale, a ordinii, a sănătăţii, etc.

Este adevărat că *Legea nr. 58/1998, - legea bancară - permite B.N.R., să emită norme obligatorii pentru băncile comerciale, norme cu caracter prudenţial , dar acestea trebuie să fie emise pentru a proteja şi consolida băncile, tocmai în scopul prevenirii falimentului acestora şi nicidecum pentru a le aduce în stare de faliment.*

Modul în care Banca Naţională a acţionat până în prezent, duce la *concluzia că reglementările acesteia au fost în mod premeditat emise, tocmai pentru distrugerea băncilor româneşti.* Aşa se explică faptul că

până în prezent au fost falimentate opt bănci comerciale românești, iar dacă luăm în consideraţie, comentariul domnului viceguvernator Mihai Bogza, publicat în mai multe ziare, la data de 10.07.1999 ar urma ca pe baza aceloraşi reglementări *şi alte bănci să împărtăşească aceiaşi soartă , trăgându-se de aici concluzia, existenţei unui plan al Băncii Naţionale de a desfiinţa băncile româneşti,* pentru a face loc numai băncilor cu capital străin, cu scopul vădit al înlăturării concurării acestora.

De altfel, în acest sens, mass - media a prezentat în detaliu începând din anul 1999, *comentariile guvernatorului Mugur Isărescu şi ale viceguvernatorului Mihai Bogza, la întrebările unor ziarişti , comentarii, care duc la concluzia că B.N.R., şi-ar fi propus ca tel, distrugerea sistemului bancar românesc.* Si, se pare, că rolul de "demolator" al sistemului bancar ar fi revenit, aşa cum comentau unele ziare, vicoguvernatorului , Mihai Bogza, susţinut de PNL.

Se poate trage concluzia, că *prin tot ceea ce a întreprins până în prezent, Banca Naţională a dus o politică antiromânească şi discriminatorie în sistemul bancar,* întrucât această politică nu a fost aceiaşi pentru toate băncile care funcţionează în România.

Astfel, Casei de Economii şi Consemnaţiuni, i-a fost reglementată activitatea, prin legi şi norme, ca bancă cu capital de stat, care să o favorizeze, pentru a putea fi mai uşor să devină instrument al puterii, prin numirea unor preşedinţi aparţinând partidelor de guvernământ.

Acest lucru s-a confirmat recent prin neimplicarea activităţii de supraveghere asupra CEC-ului, fapt ieşit de curând în evidenţă prin scandalul FNI.

Apoi, a fost scos în ovidenţă, modul în care fostul *prim ministru, împreună cu ministrul de finanţe devenise agenţi publicitari ai băncilor cu capital de stat şi Trezoreriei Statului îndemnând populaţia să cumpere certificate de trozorerie cu dobânzi superioare, concurând astfel pe piaţă, băncile comerciale* care, în mod normal prin atragerea de surse, ar putea să sprijine economia reală. Luările de poziţie ale persoanelor menţionate, au incitat populaţia să destabilizeze băncile româneşti inclusiv B.I.R., prin determinarea deponenţilor de a-şi retrage înainte de scadenţă depozitele.

Continuând seria discriminărilor din sistemul bancare, este de notorietate faptul, că statul a pompat mii de miliarde de lei, în bănci cu capital de stat, oferite apoi, la preţuri de nimic, investitorilor străini.

In mod discriminatoriu s-a acţionat de către B.N.R., şi când a înfiinţat împreună cu fosta guvernare, *Agenţia de Valorificare a Activelor Bancare, pentru a curăta bilanţurile băncilor cu capital de stat, ca şi cum celelalte bănci cu capital privat printre care şi B.I.R. n-ar fi fost implicate în economia ţării.*

Aceste măsuri discriminatorii au fost adoptate de B.N.R., în condiţiile în care şi băncile cu capital privat puteau fi sprijinite, prin preluarea de creanţe, pentru că şi acestea au creditat tot economia românească.

De asemenea, în mod vădit , *B.N.R. protejează băncile străine aflate în ţara noastră, bănci, care aşa cum se cunoaşte, nu s-au implicat în creditarea economiei româneşti decât în ceea ce priveşte importurile de ţiţei ori alte materii prime pentru care există garanţia rambursării creditelor prin garanţii guvernamentale.* Aceste bănci, se cunoaşte, nu sunt interesate nici de micul întreprinzător, nici de ţăranul român sau în general, de economia românească.

Băncile străine sunt specializate şi preocupate pentru ca prin speculaţii bancare, să absoarbă dolarii de pe piaţa românească şi să-i trimită în străinătate.Ultimele evoluţii de la Banca Turco – Română au demonstrat cu prisosinţă acest fapt.

Niciodată B.N.R. nu a luat vreo poziţie în legătură cu activitatea băncilor străine, mulţumindu-se să obţină uneori, de la ele , împrumuturi cu garanţii guvernamentale şi dobânzi cămătăreşti.

În loc să se implice în mod corespunzător şi realist în politica monetară şi să realizeze o supraveghere prudenţială a sistemului bancar românesc, adaptată la realităţile economiei prezente, *BNR, mobilizează de la băncile comerciale, sume imense, ca rezervă minimă obligatorie la nivelul unui procent de 30% din volumul depozitelor în lei şi valută* lipsindu-le de posibilitatea investirii acestor sume în economia reală.

În fond este uşor de înţeles că *sursele atrase de la populaţie de către bănci, ar trebui să se întoarcă în economie prin credite.*

De fapt, o treime din economiile populaţiei atrase de către băncile comerciale, se întorc la B.N.R., acordându-se pentru acestea, dobânzi cu mult inferioare celor achitate de către băncile comerciale deponenţilor.

Pentru a-şi constitui rezervele minime obligatorii, băncile trebuie să atragă sume de la clientela bancară şi/sau nebancară. "Foamea" de bani face ca aceste sume, să fie exploatate cămătăreşte atât de B.N.R., cât şi de băncile străine care dispun de lichidităţi. De exemplu la sfârşitul anului 1998, dobânzile de pe piaţa interbancară ajunseseră la 300 - 400% în timp ce B.N.R., acorda pentru sumele depuse ca rezervă minimă obligatorie 15%.

Aşadar, *B.I.R. a plătit dobânzile care erau practicate de toate băncile comerciale şi a primit în schimb dobânzi foarte mici de la B.N.R. pentru rezerva minimă obligatorie* constituită în baza Normelor obligatorii ale acesteia care a determinat afectarea gravă a lichidităţii.

III. Principalele Norme iniţiate ori elaborate de B.N.R. pentru fabricarea motivelor de falimentare a băncilor comerciale cu capital privat, cu încălcarea Constituţiei României şi a Actelor normative care reglementează activitatea societăţilor comerciale pe acţiuni.

1.B.N.R. a fost iniţiatoarea modificării *Legii nr.64/1995,privind procedura reorganizării judiciare şi a falimentului.* Această lege permite societăţilor comerciale să se reorganizeze , prin continuarea activităţii, în situaţia în care se confruntă cu dificultăţi.

Pentru a distruge băncile comerciale cu capital autohton, acestea au fost excluse prin noile reglementări de la posibilitatea de a se reorganiza.

Astfel, a fost adoptată OUG 186 din 19.11.1999 care stipulează expres în art. 2, că o bancă este considerată în stare de faliment dacă se află în una din următoarele situaţii :

a. Banca nu a onorat integral creanţe certe, lichide şi exigibile de cel puţin 30 zile;

b. Valoarea obligaţiilor băncii depăşeşte valoare activului său;

Este interesant faptul că activul net al băncilor comerciale se calculează în conformitate cu Normele emise tot de Banca Naţională.

Spre deosebire de Legea nr. 64 din 1995, *OUG nr. 186/1999, nu numai că nu acordă posibilitatea reorganizării şi redresării unei bănci, dar îngrădeşte chiar şi dreptul de apărare,* prin dispoziţii imperative în ceea ce priveşte termenele fixate pentru depunerea contestaţiei şi a judecării acesteia, inclusiv garantarea dreptului de apărare şi de administrare a probelor.

Totodată, *prin modul în care a fost redactată şi adoptată OUG nr. 186/1999, s-au încălcat dispoziţiile art. 41, punctul 2 şi art. 135, punctul 1 şi 6 din Constituţia României, potrivit cărora proprietatea privată este inviolabilă şi trebuie ocrotită în mod egal de către Stat, indiferent de titular.* În acest sens, actul normativ face abstracţie de modul în care reprezentanţii legali ai acţionarilor pot să le apere interesele.

Menţionăm şi faptul, că *pentru fundamentarea cererii de faliment de către B.N.R. împotriva B.I.R., s-a orchestrat o adevărată campanie de zvonuri prin mass - media, de către funcţionari influenţi din Banca Naţională,* cu scopul inducerii unui val de isterie colectivă în rândul deponenţilor BIR, ceeace a făcut ca unităţile băncii să fie asaltate de către aceştia pentru a-şi retrage economiile înaintea termenelor scadente.

Mai mult, *persoane din conducerea Băncii Naţionale au îndemnat ierarhi ai Bisericii Ortodoxe Române să sfătuiască unităţile de cult şi deponenţii să-şi retragă depozitele de la BIR. In acelaşi mod a procedat şi fostul secretar de stat de la Ministerul de Finanţe, Sebastian Vlădescu, membru PNL, care a obligat unităţile cu capital de stat ce lucrau cu BIR, să-şi retragă depozitele* de la aceasta.

Astfel, au fost retrase depozite, însumând 255,3 miliarde lei şi 10 milioane USD, ceea ce a dus la o pierdere netă de 120 miliarde lei, iar cei mai importanţi deponenţi ai băncii şi-au transferat conturile la alte bănci.

De altfel, în luna mai 1999, pe baza unor date furnizate în mod tendenţios, de BNR, în scopul dezinformării, *în cadrul unei emisiuni la Antena 1, în seara zilei de 17.05.1999, dl. Ovidiu Grecea, în calitate de şef al AVAB şi şef al Corpului de control al primului ministru, de bună credinţă, şi considerând corecte datele BNR, a dat de înţeles, într-o discuţie privind falimentarea băncii "Albina" şi a altor bănci, că şi B.I.R. s-ar afla pe punctul de a da faliment.*

Această afirmaţie a avut un puternic impact în rândul populaţiei, conducând la *retrageri masive de resurse, ceea ce a determinat o pierdere pentru BIR, de 120 miliarde lei în numai 3 săptămâni.*

IV. Cu privire la "fundamentarea" primului motiv invocat în cererea BNR ,de falimentare a BIR, conform art. 2, lit. b din OUG Nr.186/1999.

1.După ce BNR, a reuşit să obţină modificarea Legii Nr.64/1995, adoptând legea nr. 83 în 1998, privind procedura falimentului băncilor, a modificat-o şi pe aceasta prin OUG Nr.186/1999, în scopul facilitării distrugerii băncilor româneşti.

Apoi BNR, a procedat la elaborarea *Normelor Nr.9 din 27.09.1999, privind modul de calculare a activului net al băncilor. Potrivit acestor norme, BNR a stabilit o formulă de calcul, astfel încât, orice bancă poate fi declarată în stare de faliment, chiar dacă ea nu se află în această situaţie.*

Astfel, *dacă unii beneficiari de credite nu îsi pot achita timp de 90 de zile dobânzile aferente împrumuturilor,* banca este obligată potrivit normelor BNR , să *calculeze provizioane de 100% care în mod obligatoriu se evidenţiază în contabilitate ca "pierderi" desi creditele respective sunt garantate cu bunuri mobile sau imobile.*

Aceste *norme sunt vădit ilegale şi imorale, chiar şi neconstituţionale întrucât aceste aşa zise pierderi, nu există în realitate* , ele fiind scoase în evidenţă, urmare a aplicării unei *formule de calcul, elaborată de BNR, cu intenţia clară de a deteriora indicatorii băncilor comerciale, pe baza cărora să se poată cere ulterior falimentarea acestora.*

De altfel, *existenţa unui plan de desfiinţare a băncilor româneşti este susţinută chiar prin afirmaţia şi declaraţiile făcute de către dl.Emil Constantinescu, fost Preşedinte al României, într-o emisiune TV, în direct, pe postul de televiziune, Antena 1, în seara zilei de 30.06.2000.*

In această emisiune, domnul Emil Constantinescu afirma că "s-au înfiinţat prea multe bănci după 1990" şi se întreba retoric, de unde au provenit banii cu care acestea au fost create.

Din presa ultimelor luni rezultă că, deşi *după noiembrie 1996,* s-au făcut declaraţii publice cu privire la stimularea dezvoltării sectorului privat în economie, *practic s-a declanşat o adevărată ofensivă din partea BNR, şi a fostei puteri politice prin toate mijloacele sale specifice, cu scopul distrugerii sistemului bancar românesc, cunoscând că acesta constituie premiza dezvoltării economiei.*

In acest sens, precizăm că *prin finanţarea sectorului privat de către BIR, timp de peste 6 ani au apărut sute de întreprinderi mici şi mijlocii, s-au creat mii de locuri de muncă, s-a asigurat funcţionarea exploataţiilor agricole private.*

2. In seria *normelor abuzive emise de BNR* se înscriu şi Normele *Nr.7/1998 şi Precizările Nr.1/1999 , prin care băncile comerciale sunt*

obligate să treacă pe "pierderi" toate sumele de bani reprezentând creanţe investite cu formulă executorie. Aceste norme, *contravin de altfel ,chiar dispoziţiilor art. 56 alin. 3 din Legea bancară Nr.58/1998.*

Normele menţionate *sunt şi nelegale dar şi absurde, deoarece în condiţiile în care BIR, a avut şi are posibilitatea de recuperare a creditelor restante şi a dobânzilor aferente, prin valorificarea bunurilor imobile şi mobile ipotecate şi gajate în beneficiul acesteia, conform procedurii de executare silită, BNR a obligat banca să le evidenţieze în contabilitate ca "pierderi".* In mod vădit, şi cu acelaşi scop, au fost *emise* aceste norme, respectiv *pentru a da posibilitatea de fundamentare artificială şi arbitrară a motivului de falimentare* prevăzut de OUG Nr.186/1999.

Specialiştii din *BNR nu au dorit să aibă în vedere faptul, că numai după epuizarea tuturor mijloacelor legale procedurale, de executare silită a bunurilor din averea debitorilor unei bănci, în vederea recuperării creanţelor , când s-ar constata eventualitatea stării de insolvabilitate a acestora, se poate vorbi de o pierdere netă de active bancare,* dar în nici un caz după 90 de zile de la scadenţa unui credit.

Nelegalitatea Normelor Nr.7/1998 constă în faptul că ele stabilesc existenţa unei pierderi, în timp ce ea nu există, fiind în contradicţie cu valoarea garanţiilor materiale, atestate de contractele de ipotecă şi gaj.

3. Un *alt abuz de drept săvârşit de BNR, constă în amestecul ei brutal şi nejustificat în contractele comerciale încheiate de BIR, cu clienţii săi.*

Ignorând dispoziţiile art.973 şi art. 969, Cod Civil, potrivit cărora *contractele produc efecte numai între părţile contractante, având putere de lege între acestea , BNR şi-a permis să intervină în contractele de cesiune de creanţă încheiate de BIR,* astfel că *prin Circulara nr. 6/2000, BNR a obligat BIR, ca preţul creanţei încă neâncasate, să fie trecut pe pierdere, deşi în contracte sunt stabilite termene eşalonate.*

Astfel, în perioada 30.09.1999 - 29.06.2000 , BIR a vândut creanţe de 149.960 mil. lei pentru care a încasat 267.392,2 USD rămânând de încasat conform contractelor de cesiune de creanţă suma de 78,7 miliarde lei, sumă pe care BIR a fost obligată, în luna martie 2000, să o treacă pe pierderi, în bilanţul contabil pe anul 1999. In aceste condiţii, *BNR, a obligat BIR să aplice retroactiv Circulara Nr. 6/28.01.2000, întrucât contractele respective au fost încheiate în perioada septembrie - octombrie 1999, încălcându-se în mod grosolan principiul constituţional al neretroactivităţii legilor.*

Acest aspect , alături de celelalte menţionate, a afectat atât de grav activul net al băncii, încât *Banca Naţională a României a "fabricat" , pur şi simplu, pe această cale, un activ net negativ, mult mai mic decât pasivul real al băncii, şi deci, a "realizat" unul dintre cele două motive înscrise în cererea de faliment.*

Inainte de data de 01.02.2000 când a fost instituită supravegherea specială de BNR, *BIR, a avut un activ net pozitiv , calculat conform Normelor Nr.9/1999 în suma de 186,2 miliarde lei,*

la 31.12.1999 şi nu negativ , în suma de 44 miliarde lei, cum în mod eronat susţine BNR în Raportul Comisiei de Supraveghere Specială, înregistrat sub nr.VII/3/2611/03.03.2000.

Urmare a *acestui calcul artificial, impus prin Normele Nr.7/1998 şi Nr.9/1999 ale BNR, după această dată, respectiv la data de 30.04.2000 a apărut un activ net negativ în suma de 78,7 miliarde lei,*.

Potrivit acestor norme, activul net s-a diminuat la 206,1 miliarde lei, fiind apreciate ca pierderi şi evidenţiate în bilanţul contabil , creanţele cesionate (94,5miliarde lei), provizioane calculate la dobânzile neîncasate timp de 90 de zile (107 miliarde lei), credite şi dobânzi prevăzute în contractele de credit investite cu formulă executorie şi scoase în afara bilanţului (4,6 miliarde lei).

Este evident că faţă de cele de mai sus, nu sunt îndeplinite condiţiile cerute de art. 2 lit.b din Legea nr.83/1998, modificată prin OUG nr.186/1999 pe care BNR îşi întemeiază cererea de faliment al BIR.

4. Practicând seria abuzurilor de drept, în temeiul art. 69 alin.2 lit.b, din Legea bancară nr.58/1998, *BNR, prin scrisoarea nr.VII/G/258/04.06.1999 comunică BIR, limitarea , în mod practic, a tuturor operaţiunilor specific bancare, mai puţin a celor de casierie, BIR, rămânând practic, fără obiect de activitate,* astfel :

a. interzicerea acordării de noi credite/linii de finanţare sau suplimentării celor existente în cazul clienţilor care înregistrează restanţe în rambursarea acestora şi/sau a dobânzilor aferente;

b. interzicerea acordării de noi credite/linii de finanţare sau suplimentării celor existente în cazul clienţilor care înregistrează pierderi sau care conform indicatorilor de bonitate şi analizei cash-flow, nu au capacitatea de a rambursa la timp ratele de credit si/sau dobânda aferentă.

c. interzicerea acordării de noi credite/linii de finanţare sau suplimentării celor existente în cazul clienţilor - persoane aflate în relaţii speciale cu banca, cu excepţia celor acordate salariaţilor băncii, cu încadrarea în limitele prevăzute de normele BNR în materie;

d. interzicerea acordării de credite de orice fel sau suplimentării celor existente peste nivelul maxim reprezentând 10% din fondurile proprii ale băncii, cu excepţia cazurilor în care, potrivit unor contracte ferme sau angajamente irevocabile deja încheiate, rezultă obligaţia efectuării de plăţi peste această limită, cu condiţia însă a respectării prevederilor de la punctele a,b,c;

e. interzicerea extinderii reţelei teritoriale, cu excepţia cazurilor în care investiţiile în cauză sunt deja finalizate, însă nu au fost încă puse în funcţiune. Concomitent, se va închide şi valorifica unităţile nerentabile, precum şi identificarea posibilităţilor de limitare a cheltuielilor generate de funcţionarea acestora, urmând ca banca să nu mai angajeze nici o investiţie în acest domeniu, iar începând cu data de 30.09.1999 să nu mai deschidă nici o unitate teritorială (indiferent de stadiul investiţiei).

Ulterior, prin noi ordine ale dlui.viceguvernator Mihai Bogza au fost impuse noi restricţii şi limitări ale obiectului de activitate.

Prin restricţiile impuse de BNR, conform scrisorii menţionate, ca de altfel şi a celor prevăzute de Ordinul nr.5/13/10/1999 al Viceguvernatorului Mihai Bogza , hotărârea Consiliului de Administraţie al BNR nr.2/31.01.2000, precum şi a *instituirii începând cu data de 01.02.2000 a măsurii de supraveghere specială, pe o perioadă de 90 de zile, prelungită cu încă 30 de zile* prin ordinul nr.29/28.04.200, *BIR, nu a mai fost practic condusă de Consiliul său de Administraţie, Banca Naţională, subtituindu-se acestuia şi fiind obligată să răspundă pentru măsurile pe care le-a adoptat şi consecinţele acestora.*

In acest mod, precum şi *datorită cauzelor de mai sus, au fost înregistate pierderi catastrofal de mari, pe baza scenariului de pregătire a falimentului BIR.*

De altfel, activul net al băncii, calculat în baza Normelor nr.9/1999 a avut o evoluţie după cum urmează:

" la 01 ianuarie 2000, actvul net era pozitiv, adică de 186, 1 miliarde lei, după aplicarea, în luna ianuarie a măsurilor restrictive impuse de BNR, la 30 aprilie 2000, activul net era de minus 78,4 miliarde lei, iar la 31.05.2000, era în suma de minus 205,8 miliarde lei, ceea ce a condus la un rezultat financiar nefavorabil care la data de 31.05.2000 s-a concretizat în înregistrarea unei pierderi cumulate în sumă de 493,4 miliarde lei"

De altfel, *chiar în cererea BNR de declanşare a procedurii de faliment al BIR, s-a menţionat de către BNR că "urmare a acţiunii de supraveghere desfăşurată de BNR în calitatea sa de autoritate de supraveghere prudenţială a băncilor, aceasta a adoptat măsuri de "remediere" care, practic s-au soldat cu un activ net negativ" de la 78,4 miliarde lei, la data de 30.04.2000, la 205,8 miliarde lei, la 31.05.2000,* potrivit calculului impus de Normele nr.9/1999.

Deci, *BNR recunoaşte implicit că a provocat insolvabilitatea BIR, în toată perioada de supraveghere prudenţială.* Or, *scopul activităţii de supraveghere prudenţială a unei bănci prevăzut la art.69 şi 79, din legea nr.58/1998, îl constituie remedierea unor neajunsuri manifestate în activitatea băncii, pentru asigurarea viabilităţii, activităţii acesteia şi nicidecum pentru sporirea gradului de insolvabilitate, pe temeiul căreia să se ceară apoi falimentarea băncii respective.*

In mod practic, *BNR , invocă propria sa culpă, pentru a trage foloase din ea, respectiv cererea sa de faliment a BIR,* ceea ce contravine principiului "nonauditur propriam turpitudinem allegans".

După ce BNR, a adus BIR în stare de insolvabilitate, se consideră îndreptăţită să ceară falimentul acesteia, ceea ce ne obligă ca în temeiul art.698, Cod Civil, *BIR să solicite obligarea BNR să suporte pierderea directă provocată chiar de aceasta şi recunoscută în cererea sa introductivă, pierdere care se ridică la suma de 493,4 miliarde lei,* precum şi întreaga pierdere acumulată până în prezent.

5. Un *alt abuz practicat de BNR sub masca "supravegherii prudenţiale", l - a constituit amestecul ei în raporturile contractuale*

dintre BIR şi clienţii săi, în sensul că a interzis băncii, rescadenţarea şi reeşalonarea rambursării creditelor şi dobânzilor, precum şi interzicerea de acordare a unor noi credite, toate aceste interdicţii fiind păgubitoare atât pentru clienţi cât şi pentru bancă.

Deteriorarea situaţiei financiare a BIR în anul 2000, după instituirea supravegherii speciale, s-a datorat măsurii luate de BNR prin ordinul Viceguvernatorului Mihai Bogza nr.10/21.03.2000 prin care s-a interzis total acordarea de credite/linii de finanţare şi suplimentarea/reeşalonarea celor existente, avalizării de bilete la ordin, emiterii de scrisori de garanţie şi deschiderii de acreditive, cu excepţia celor garantate cu depozit colateral sau scrisori de garanţie bancară ferme.

Nu întâmplător *această măsură a fost omisă cu bună ştiinţă din cererea de declanşare a procedurii falimentului, depusă de BNR, la Tribunalul Bucureşti, întrucât ar recunoaşte oficial că măsurile impuse, a lipsit BIR de însemnate venituri, care ar fi condus la obţinerea de profit şi prin aceasta s-ar fi îmbunătăţit principalii indicatori de prudenţă bancară* (fondurile proprii, solvabilitatea, poziţia valutară, expunerile mari, etc.).

Prin aplicarea măsurilor de mai sus, nu s-a mai putut continua o colaborare normală cu clienţi importanţi ai băncii precum :Remar SA Paşcani; Uzina Mecanică Mizil; Petroconstrust SA Piteşti etc., din care cauză aceştia nu au mai lucrat prin conturile deschise la BIR, şi-au retras disponibilităţile din conturile lor şi s-au mutat la alte bănci comerciale.

Tot, datorită restricţiilor impuse de BNR, BIR nu a mai putut să acorde credite producătorilor agricoli din fondurile constituite la Ministerul Agriculturii şi Alimentaţiei în conformitate cu prevederile Legii nr.165/1998, pentru finanţarea cheltuielilor aferente lucrărilor agricole în campania din primăvara anului 2000, cu toate că la unii producători s-au finanţat lucrările privind arăturile din toamna anului 1999, *ceea ce a periclitat atât continuarea finanţării pentru producătorii agricoli în campania de primăvară, cât si rambursarea creditelor acordate* în toamna anului 1999.

Deşi *BIR a solicitat Băncii Naţionale cu scrisorile nr. P 181/22.03.2000 şi nr. P213/12.04.2000 să se revină asupra restricţiilor impuse, cererile BIR nu au fost luate în considerare întrucât scopul urmărit de BNR era vădit de distrugere a BIR , prin declararea ei în stare de faliment.*

După o perioadă îndelungată când situaţia financiară a BIR se degradase continuu ca urmare a măsurilor luate de BNR, şi cu puţin timp înainte de instuirea regimului de "decontare specială", BNR a răspuns cu scrisoarea nr.681/05/05/2000 că solicitările BIR vor fi reanalizate de BNR numai în condiţiile majorării capitalului social al băncii, problemă, care de altfel, nu avea nici o legătură cu activitatea curentă a băncii.

Din cele mai sus, rezultă cu claritate că măsurile impuse de Banca Naţională au urmărit aducerea Băncii Internaţionale a Religiilor, în

situaţia de a nu mai putea practic să-şi desfăşoare o activitate normală.

Acest fapt este scos în evidenţă şi de refuzul BNR, de acordare a unui "credit-punte" de 300 miliarde lei, solicitat de BIR, pentru a putea reintra într-un regim normal de lucru.

Banca Naţională a preferat să accepte varianta ca FGDB, să plătească titularilor de cont – persoane fizice – suma de 2000 de miliarde lei, în loc, ca în calitatea sa de "împrumutător de ultimă instanţă" să acorde creditul solicitat care ar fi fost rambursat cu dobânda aferentă.

* * *

In legătură cu materialele apărute în presă sub genericul "Mafia falimentelor bancare", printr-un memoriu separat, vom aduce la cunoştinţa Guvernului, modul în care Banca Naţională, prin viceguvernatorul Mihai Bogza, susţinut de PNL, instanţele judecătoreşti, influenţate de fostul ministru al justiţiei Valeriu Stoica şi firma de lichidatori "Reconversie şi valorificare active", avizată de BNR să lichideze toate băncile pentru care s-a obţinut falimentul, şi ai căror patroni sunt avocaţii Călin Zamfirescu, Arin Stănescu, prieteni şi colegi de facultate cu Valeriu Stoica, firmă, ce rezultă din presă că are în spate pe soţiile lui Valeriu Stoica şi Mihai Bogza, au acţionat şi acţionează pentru distrugerea grabnică a Băncii Internaţionale a Religiilor, în condiţiile în care hotărârea de declanşare a falimentului este revocabilă, recursul nefiind încă soluţionat.

* * *

Faţă de cele prezentate mai sus, vă rugăm Stimate Domnule Preşedinte, a avea amabilitatea de a dispune declanşarea unei anchete, în legătură cu modul în care Banca Naţională a României a acţionat pentru destabilizarea şi distrugerea sistemului bancar românesc, în general, şi a declanşării procedurii de faliment a Băncii Internaţionale a Religiilor.

Reprezentant al Adunării Generale a Acţionarilor
ales, în conformitate cu OUG nr.186/1999,

SIF - OLTENIA